SLOVINSKÝ OBČASNÍK

3

Ročník I. **September 2005** **Nepredajné**

SLOVO NA ÚVOD·

Tretí krát tohto roku sa Vám dostáva do rúk SLOVINSKÝ OBČASNÍK. Čas od júna rýchlo ubehol.
Na konci školského roku si zaiste mnohí rodičia vstupovali do svedomia a hodnotili svoje rodičovské povinnosti. pri hodnotení vysvedčení svojich deti. Že ich má všetko naučiť škola.? A čo ten známy trojuholník – žiak, učiteľ, rodič.
Deti sa dočkali svojej zaslúženej „odmeny“ – prázdnin. Hodili tašku voľakde do kúta. Buď ju v septembri nájdu, alebo možno už si zaslúžia novú. A čo učitelia? Ešte im stále závidíme „kopu“ voľna aj pri pohľade na ich a naše výplatné pásky.
Určite všetci z uvádzaného trojuholníka si za dva mesiace oddýchli od školských povinností. Mnohí sa na nový školský rok už aj tešili. Tak nám teda vitaj Nový školský rok aj v Slovinkách.
Tohto roku bolo leto slabé, tak ako aj priemerná mzda vo východoslovenskom regióne a zvlášť na Spiši, keď priemerná mzda podľa údajov štatistiky za prvý polrok prekročila hranicu 12.000,-Sk oproti republikovému priemeru, ktorý je okolo 17.000.-Sk. Za tieto peniaze aj mnohé rodiny, kde pracujú dvaja majú problémy prežiť. Keď k tomu pripočítame ceny benzínu, ktoré sa celkom zbláznili, a aj plyn stúpa hore, a nielen preto, že je ľahký je, život na Spiši o „dušu“.
Niekoľko pekných slnečných dní nám vynahradilo skoré babie leto a aj hubárska sezóna bola taká, aká už dávno nie.
Sviatok sv. Cyrila a sv. Metóda ako štátny sviatok sa nám voľajako ešte nevžil do krvi. Určitú spätosť so Slovinkami však tento sviatok má, ako o tom píšeme na inom mieste.
Anny, Anky, Aničky, Hany, Hanky, Haničky zaiste najrozšírenejšie meno žien v našich zemepisných šírkach sme si pripomenuli v júli. Všetko dobré Vám aj keď dodatočne, hoci nezabúdame ani na ďalšie pekné mená našich krásnych žien.
Pekný august si vychutnali tí, čo boli na dovolenke za hranicami všedných dní. Koľkí že to boli? Ale nezávidme. Nie všetci podpisujú miliardové zmenky. Za poctivú prácu pri oželení iných slastí života a primeranú „plácu“ dá sa na zahraničnú dovolenku ušetriť aj našim ľuďom.
Tu doma nám augustovú reality show ÁNO – „NIE“ ? predviedli naši politici. V parlamente budeme mať už viacej nezávislých poslancov ako v celej Európskej únii. Neviem či v tomto volebnom období sa už všetci rozdelili, oddelili, podelili, alebo ešte dačo zostalo aj pre ten správny SMER ? Čo poviete na riešenie, ale to by sa museli zmeniť zákony a aj ústava.
Kandidoval si za voľajakú stranu, bol si zvolený do parlamentu, nepáči sa ti v tej strane, vystúp z nej, zober si svoj batoh a láskavo vráť mandát“. Veď ty si už iný človek. Tým daniam je jedno kto je z nich platený.
Šesťdesiate výročie SNP v minulom roku bolo len predsa iné. Tohto roku to naši najvyšší ponechali napospas miestnej úrovni a potom sa čudujeme, že si niektorí hej Slováci dávajú šiť nové uniformy, vo veľmi podobnej farbe, od ktorej sme sa už dávno dištancovali. A potom sa čudujú, že za to, a aj za svoje reči dostanú nakladačku. Samo súdiu sme, ale už tiež dávno odzvonili…
V našej obci máme jednoduchšie starosti. Aby bolo pekné počasie, dobrá nálada a bohatá tombola, keď máme náš Folklórny TITILOMBOM.

VITAJ ŠKOLA

Čas vytúžených prázdnin a dovoleniek je už za nami. Ubehol ako voda, a opäť je tu september, a s ním aj nový školský rok.

Verím, že každý z Vás si z týchto prázdninových dní priniesol mnoho krásnych zážitkov a načerpal veľa nových síl. Mnohí z Vás trávili voľné chvíle doma, iní cestovaním po Slovensku a niektorí aj v zahraničí pri mori.

Bezstarostné dni prázdnin vystriedal čas školských povinností.

5.septembra sme slávnostne otvorili nový školský rok. Prvý krát sme v našej základnej škole privítali našich milých prváčikov. Tento prvý deň školského roka im bude pripomínať pekná rozprávková knižka, venovaná obecným úradom. Do školských lavíc v tomto školskom roku zasadne 206 žiakov, z toho 20 prvákov. Do materskej školy nastúpilo 48 detí. Dovoľte mi, pri tejto príležitosti popriať všetkým žiakom veľa chuti do učenia, samé dobré známky, získanie nových vedomostí a veľa úspechov pri rôznych súťažiach a riešení olympiád, na ktorých reprezentujú nielen svoju školu, ale aj našu obec. Deviatakom prajem šťastný a zodpovedný výber školy pri príprave na budúce povolanie a veľa úspechov pri prijímacích pohovoroch.

Pedagogickému zboru želám veľa trpezlivosti a úspechov vo výchovno- vzdelávacom procese a samých dobrých a vnímavých žiakov.

Tak teda vitaj nový školský rok.

Michal Pačan
starosta obce

POZOR SÚŤAŽ!

viac na 2 strane

Titilombom

Už se brízky rozvíjajú,
titilombom, titilombom.
Už se divky vydávajú,
titilombom, titilombom

Prišol ku nám jaky taký,
titilombom, titilombom.
Prinesol mi v mjichu fľaky,
titilombom, titilombom

Iď do frasa i s fľakami
titilombom, titilombom.
Priď na večar s hudakami,
titilombom, titilombom

Táto ľudová pieseň je mottom folklórnych slávnosti, ktoré sa tohto roku konali už po jedenásty raz. Ich usporiadateľom je tradične obecný úrad, za spolupráce poslancov obecného zastupiteľstva a miestnych sponzorov, ktorí prispievajú svojimi cenami do už tradične bohatej tomboly.

Usporiadatelia sa tohto roku rozhodli posunúť termín konania folklórnych slávností o týždeň skôr a presunúť ich z nedele na sobotu. Bola táto zmena prospešná ? Možno áno. Počasie bolo krajšie ako minulého roku, kedy pršalo a tak sa festival mohol uskutočniť v prírode v amfiteátri., ktorého pekné prostredie vždy prispeje k dobrej atmosfére.

Folklórne slávnosti sa už tradične začínajú alegorickým sprievodom obcou, keď sa súbory snažia vytvoriť a navodiť príjemnú veselú atmosféru.

Podľa odhadu usporiadateľov na tohoročných folklórnych slávnostiach bolo takmer 400 ľudí.

Po otvorení folklórnych slávností starostom obce Michalom Pačanom v krátkej spomienke na začiatky folklóru v Slovinkách, si za doprovodu poslanca Obz Jozefa Mihalčina zaspomínala aj bývala učiteľka pani Alžbeta Cirbusová.

Jednotlivé vystúpenia sprevádzala Anna Bučková.

Pekné kultúrne popoludnie začala detská folklórna skupina „Slovinočka“. Potom vystúpili: jubilujúca folklórna skupina „Slovinka“, folklórna skupina „Kalina“ z Kolinoviec, tradičný účastník folklórny súbor „Jahodná“ z Košíc, ľudový rozprávač a hráč na sólo hudobné nástroje Stanislav Gaľa z Jarovníc. Záver pekného odpoludnia uzatvorila zmesou slovenských, goralských, rusínskych a „svetských“ pesničiek hudobno – spevácka skupina bratov Zamiškovcov.

Pred záverom tohoročných folklórnych slávností boli ocenení zakladajúci členovia folklórnej skupiny „Slovinka“. Na javisko prišli krásne, vráskami a šedinami obohatené tváre hrdých slovinských „divok“ spred tridsiatich rokov. Slzy dojatia, šťastia a slová spomienok ich sprevádzali aj na posedení s vedením obce po skončení programu.

Posledným „bodom“ programu bola bohatá, prebohatá tombola, ktorej losovanie napriek snahe jej aktérov sa pretiahlo až do tmy..

XI. ročník folklórnych slávností sa po každej stránke vydaril. Na ten budúci sa všetci tešíme aj my čo sme v tohoročnej tombole nevyhrali. Vyhrali však piesne, hudba, tance a dobrá nálada.

Ing. Jozef Fajgel

Ja som baník kto je viac? Dvaja baníci. To bola v minulých časoch obľúbená narážka. Jún 1993 - posledný banský vozík, problémy s prácou. Bol to veľmi tvrdý zásah do mnohých slovinských baníckych rodín. Uplynulo odvtedy 12 rokov. Čas, za ktorý prebolia aj horšie veci, či životné udalosti Zaiste preboleli už všetky s tým spojené súvislosti. Skončila jedna dejinná epocha života baníckej práce v Slovinkách.
Mali by sme na to všetko zabudnúť?
Nie, nemali. Nemôžeme a ani nesmieme. Voči úcte našich otcov, dedov, prapra-….dedov mnohých generácií. Voči tradícii, ktorá tu stáročia pretrvávala. Voči mozoľom tvrdých chlapských dlaní, jednoduchých ľudských osudov a aj ľudských životov.
Vráťme patričnú úctu tejto minulej tradícii, založením Občianskeho združenia „ZDAR BOH“, tak ako je to navrhované aj v PHSR obce, vybudovanie mini skanzenu, pamätnej izby a možno raz aj sprístupnením vhodných podzemných priestorov ako atrakciu v cestovnom ruchu. Čo nato vy bývali, ešte dnes žijúci vedúci predstavitelia, štajgri, haviari?.
Zachovajme dedičstvo našich otcov aj pre budúce generácie.
Vo výpočte sviatkov uplynulých dní nám ostáva kresťanský sviatok patrónky Slovenska. Americkí prezidenti spravidla končia svoje prihovory…..“Boh Ti žehnaj Amerika“, my Slováci máme ešte aj Sedem bolestnú pannu Máriu.

J. -gel.

„ĽUDSKÉ ŠŤASTIE SA SKLADÁ Z TOĽKÝCH ČIASTOČIEK, ŽE STÁLE NIEKTORÁ CHÝBA“ BOOSUET

O B E C N Ý Ú R A D I N F O R M U J E

V Á Ž E N Í S P O L U O B Č A N I A

V týchto dňoch Vám poslanci obecného zastupiteľstva doručujú do domácnosti v minulom čísle Slovinského občasníka avízované žetóny ku zberným KUKA nádobám na komunálny odpad. Nejedná sa o klasický žetónový systém, ktorý sa v mnohých obciach neosvedčil, ale žetóny sú určené na kontrolu počtu vyvezených KUKA nádob. Žetóny je potrebné zavesiť na KUKA nádobu. Nádoby bez označenia žetónom nebudú vyvezené. Každá domácnosť dostane 4 ks žetónov, označených číslom domu. Po vyčerpaní týchto žetónov si ich budete môcť vyzdvihnúť bezplatne na obecnom úrade.

Michal Pačan
starosta obce

Z O Z A S A D N U T Í O B E C N É H O Z A S T U P I T E Ľ S T V A

UZNESENIE č. 06/2005
zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Slovinkách konaného dňa 08.08.2005

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO:

A./ Berie na vedomie:

1.) Správu zástupcu starostu obce o plnení prijatých uznesení. Prijaté uznesenia z minulej schôdze sa plnia priebežne až na bod B/2/2005 a bod D/1/2005, ktoré treba uskutočniť v mesiaci august 2005.
2.) Správu starostu obce o možnosti odkanalizovania obce cestou Popradskej vodárenskej spoločnosti.
3.) Žiadosť obecného úradu o generálnu opravu kotlov v Základnej škole.
4.) Organizačné záležitosti festivalu folklórnych skupín.
5.) Zakúpenie žetónov pre označenie plných KUKA nádob, ktoré budú poslancami rozdané občanom zdarma.
6.) Informáciu poslankyne p. Jozefa Mihalčina na opravu lávky na urbárskom pozemku, k.ú. Vyšné Slovinky medzi Jánom Mníchom a Michalom Mníchom.
7.) Pripomienku poslankyne Kamily Grisákovej na zvoz skla, pretože nádoby sú už plné.

B./ Schvaľuje:

1.) Zmenu VZN č. 1/2003 o poskytovaní opatrovateľskej služby v článku 2 bod b. a v článku 7 bod 1.
2.) Zmenu VZN č.1/1998 článok 9 bod f. o verejnom poriadku v obci Slovinky.
3.) Spolufinancovanie obce vo výške 5 % celkových oprávnených nákladov projektu predkladaného v rámci Grantovej schémy na podporu prípravy miestnych a regionálnych projektov programu PHARE.

C./ Doporučuje:

1.) Obecnému úradu zaplatiť Urbariátu Nižné Slovinky za drevo na stavbu autobusovej zastávky, aby urbariát mal na zaplatenie za odvoz komunálneho odpadu.
T: august 2005
Z: prac. daní a poplatkov

D./ Ukladá:

1.) Obecnému úradu, aby na základe žiadosti p. Anne Varechovej Slovinky č. 378 požiadal Povodie Hornádu a Bodrogu o úpravu brehov Slovinského potoka v tomto úseku.
T: august 2005
Z: prac. obecného úradu

Michal Pačan
starosta obce v.r.

O Z N A M Y

V súlade s § 17 zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je potrebné **v mesiaci september 2005** predložiť na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi, pracovisko Krompachy – oddelenie štátnych sociálnych dávok **„Potvrdenie o návšteve strednej alebo vysokej školy na účely štátnych sociálnych dávok“** – prídavku na dieťa.

Potvrdením sa preukazuje splnenie jednej z podmienok nároku na prídavok na dieťa podľa § 7 ods. 1 písm. a) a to starostlivosť oprávnenej osoby o nezaopatrené dieťa. Nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona okrem iného je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom.

Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa § 4 citovaného zákona je štúdium:

a) na strednej škole okrem štúdia popri zamestnaní, kombinovaného štúdia a štúdia jednotlivých vyučovacích predmetov,

b) na vysokej škole okrem externého štúdia.

Potvrdenie si môžu občania vyzdvihnúť na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi, pracovisko Krompachy – oddelení štátnych sociálnych dávok, alebo si ho môžu nájsť na internetovej stránke ***www.employment.gov.sk***.

ZŠ Slovinky informuje

V šk. r. 2005 / 2006 budú na škole tieto krúžky:

Basketbal – 1. a 2. stupeň
Prírodovedný
Turistický
Počítačový pre začiatočníkov a pokročilých
Ruský jazyk
Žurnalistický
Dramatický
Športové hry
Spevácky
Šachový
Anglický jazyk
Hokejbal

Vedenie krúžkov

Prosíme záujemcov z radov rodičov, alebo iných priateľov školy, ktorí majú záujem o vedenie krúžkov, aby sa prihlásili na riaditeľstve školy a prišli nám tak pomôcť.

Naša škola sa zúčastňuje projektu z Európského sociálneho fondu – SOP Ľudské zdroje, s partnerskou ZŠ a MŠ Tušická Nová Ves na tému „Profesijné poradenstvo pre žiakov ZŠ, ktorého cieľom je čo najlepšie poradiť žiakom pri výbere strednej školy. Pri vyberaní budúceho povolania žiakov bude sa brať ohľad na súčasné a perspektívne potreby trhu práce.

S Ú Ť A Ž

V á ž e n í č i t a t e l i a .

Pre zvýšenie atraktívnosti Slovinského občasníka, nadviazanie lepšieho kontaktu s Vami , ako aj pre preverenie Vašich vedomostí o našej obci počnúc týmto číslom začíname súťaž o peknú knihu, ktorú obdrží ten z Vás, kto správne odpovie na všetky uverejnené otázky. V prípade viacerých správnych odpovedí šťastného výhercu vyžrebujeme.

1 / Z ktorého roku je prvá písomná zmienka o našej obci ?
2 / Kto je zobrazený na erbe našej obce ?
3 / Koľko obyvateľov mala naša obec k 1.1.2005 ?
/za správnu bude považovaná odpoveď, ktorá bude v rozmedzí +- 50 obyvateľov./

Svoje odpovede môžete zaslať, alebo doručiť na obecný úrad na samostatnom lístku s adresou do 20.10.2005.
Výhercu vyzveme na prevzatie ceny do 31.10.2005 a jeho meno uverejníme v najbližšom čísle Slovinského občasníka..

Redakcia.

S P O L O Č E N S K Á K R O N I K A

Za obdobie mesiacov júl, august, september

SRDEČNE BLAHOŽELÁME NAŠIM JUBILANTOM

90 – roční:

Anna Heligmanová

85 – roční:

Mária Ontková

80 – roční:

Anna Ďorková
Anna Hudáková
Helena Pijalová

75 – roční:

Pavol Šomšak

70 – roční:

Ján Ďorko
Katarína Karoľová
Ružena Kifferová
Ján Varecha

65 – roční:

Štefan Ďorko
Ružena Ďurčiová
Štefan Huďa
Magdaléna Kaščáková
Anna Mižikárová
Jozef Ontko
Anna Ontková
Štefan Slovinský
Anna Stajsková
Rudolf Vojaček

60 – roční:

Anna Ďorková
Anna Mnichová

DO MANŽELSTVA VSTÚPILI

Andrej Novotný – Martina Lučanská
Michal Sakmár – Andrea Ondíková
Marián Kovaľ, Mgr. – Mária Šimková, Mgr.
Peter Červeň – Zdena Kakalejčíková
Vladimír Bloščica – Mária Hudáková

NARODILI SA

Emília Fedoreková
Sebastián Ondík

ROZLÚČILI SME SA

Alžbeta Falatášová 1935 – 2005
Jozef Trojan 1951 – 2005
Mária Perháčová1934 – 2005
Jozef Potopa 1965 – 2005
Anna Kováčová 1930 – 2005
Anna Kendrová 1928 – 2005

P R E D S T A V U J E M E P O S L A N C O V

Aj v septembrovom čísle „Slovinského občasníka“ pokračujeme v predstavovaní poslancov obecného zastupiteľstva. Jednou z troch žien, ktoré pôsobia v obecnom „sneme“ je aj poslankyňa Gabriela KOPNICKÁ, ktorú sme požiadali o rozhovor.

1 / Ste poslankyňou obecného zastupiteľstva prvé volebné obdobie. Čo Vás viedlo k tomu, že ste sa rozhodli kandidovať za poslankyňu obecného zastupiteľstva ?

Nebola to moja myšlienka, kandidovať za poslankyňu obecného zastupiteľstva. Pred voľbami som bola oslovená KDH, aby som pouvažovala o kandidatúre na poslankyňu obecného zastupiteľstva. Bola som toho času na materskej dovolenke, takže som váhala či mám do toho ísť. Môj brat bol poslancom dlhé roky, tak som po ňom prevzala štafetu.

2 / Aké slovo majú ženy v obecnom zastupiteľstve?

Pri tejto otázke sa musím pousmiať. Nikdy som neuvažovala o tom, že v obecnom zastupiteľstve sú muži proti ženám. Ani raz som nemala pocit, že som „len“ žena. Všetci sme si pred zákonom a ľuďmi rovní. Keď príde niekto s dobrým nápadom, alebo riešením vieme sa spoločne dohodnúť. Myslím si, že sú ženy, ktoré sa vedia dobre „obracať“ aj v „mužských“ profesiách a určite by žena bola aj dobrou starostkou. Verím, že sa aj v našej obci nájde aspoň jedna kandidátka na post starostu v budúcom volebnom období, ktorá si zmeria sily s mužmi.

3 / Ako sa Vám darí práca v komisii v ktorej pracujete?

Pracujem vo finančnej komisii, pre správu obecného majetku, výstavbu a územné plánovanie. Je to pomerne zložitá práca. Často sa stretávame so situáciou, keď občania požadujú, aby sme vyriešili ich susedské spory. Neuvedomujú si, že komisia nemá kompetenciu, aby mohla niekomu v obci prikazovať. My môžeme ľudí iba viesť k tomu, aby dospeli ku spoločnému stanovisku.

4 / Čo sa Vám v obecnom zastupiteľstve podarilo presadiť?

Nie je toho veľa čo som presadila, alebo vybavila osobne. Z podstatnej časti je práca v obecnom zastupiteľstve tímovou prácou. Niekto príde s nápadom a každý prispeje k riešeniu svojim dielom. Jednou z vecí, ktorá bola mojou myšlienkou je organizovanie „príchodu Mikuláša“ pre naše deti aj do našej obce. Navrhla som tiež rozmiestniť schránky po obci, aby sa občania mohli aj anonymne vyjadriť k problémom, ktoré ich trápia, alebo prísť s rôznymi nápadmi. Tento návrh bol na naše veľké sklamanie veľmi neúspešný.

5 / Čo by ste ešte do konca volebného obdobia chceli presadiť ?

Bolo by toho veľmi veľa. Najhoršie na tom je, že na všetko sú potrebné financie, ktorých je vždy málo. Určite by som bola rada, keby sa nám v spolupráci s Povodím Bodrogu a Hornádu podarilo upraviť najhoršie úseky brehov našich potokov. Vyasfaltovť naše ďalšie cesty, kde nie sú iné problémy.

6 / Ako viete zosúladiť prácu poslankyne, zamestnania a rodiny?

Som podnikateľkou a tak v súčasnosti nemám pracovnú dobu od – do, takže je na mne ako si svoj čas účelne rozdelím. Časť svojej práce môžem vykonávať aj vo večerných hodinách, kedy o rodinu mám postarané.

7 / Čo by ste chceli odkázať čitateľom „Slovinského občasníka“ ako poslankyňa obecného zastupiteľstva ako aj členka redakčnej rady ?

Chcela by som občanov vyzvať, aby sa viac zapájali do života obce. Je mi veľmi ľúto, že na zasadanie obecného zastupiteľstva chodí veľmi málo ľudí a chýbajú nám tak ich postrehy a nápady, ktoré by mohli vyjadriť aj v „Slovinskom občasníku“. Chcem im ešte popriať, aby v našej obci bolo čo najmenej nezamestnaných a nešťastných ľudí, aby rodiny dobre spolunažívali a susedia našli vždy spoločnú reč.

Za rozhovor ďakujem.
Ing. Jozef Fajgel

Z O Š P O R T U

F U T B A L

Futbalový život na Slovinkách sa nezastavil ani po ukončení sezóny 2004/ 2005.

Prvá júlová nedeľa bola na futbalovom ihrisku FK Baník Slovinky milou rozlúčkou s dlhoročnou futbalovou činnosťou Jozefa NOVOTNÉHO zvaného aj „ujko zo Slovinok“.

Tento náš rodák , ako aktívny futbalista, neskôr futbalový rozhodca, futbalový delegát, ale aj aktívny funkcionár v slovenskom, ale aj československom futbalovom živote sa plných 55 rokov venoval svojej futbalovej vášni. Na koniec svojej úspešnej činnosti sa prišiel rozlúčiť kde inde, ako domov.

Veľa zdravia, šťastia a radosti do budúcich dní mu v mene redakcie Slovinského občasníka želajú nielen jeho futbaloví rodáci. Všetko najlepšie „ujku“.

Posledná júlová nedeľa bola pre zmenu futbalovým zápolením o „Pohár starostu obce“. Napriek úmornej horúčave zúčastnené mužstvá z Poráča, Gelnice, Iliašoviec a domáceho celku FK Baník Slovinky bojovali ako o „život“. Víťazom sa stali futbalisti z Gelnice, ktorí vo finále zvíťazili nad našimi futbalistami 1:0 .

Po niekoľkých týždňoch oddychu, ale aj hľadania nových posíl ako aj sponzorov sa začala najvyššia okresná súťaž, v ktorej hrajú aj naši futbalisti. Tak ako funkcionári sľúbili do súťaže po dlhšom čase prihlásili aj dorastencov, čo je zaiste veľmi chvályhodné, pretože v Slovinkách sa mládeži vždy darilo.

„A“ mužstvo naštartovalo do súťaže nasledovne :

1. kolo :	Jamník – Slovinky	3 : 0	
2. kolo :	Slovinky – Odorín	3 : 0	
3. kolo :	Gelnica – Slovinky	4 : 0	
4. kolo :	Slovinky – Kluknava	0 : 3	kontumačne – inzultácia rozhodcu
5. kolo :	Markušovce - Slovinky	2 : 0	
6. kolo :	Slovinky – Hrabušice		
7. kolo :	Bystrany - Slovinky		
8. kolo :	Slovinky – Veľký Folkmár		
9. kolo :	Teplička – Slovinky		
10.kolo :	Slovinky – Olcnava		
11.kolo :	Spišský Hrušov - Slovinky		
12.kolo :	Vojkovce – Slovinky		
13.kolo :	Slovinky – Letanovce		

A družstvo malo pomerne dobrý štart. Až prišiel zápas doma s Kluknavou. A „bác“. Znovu sa zopakovala situácia z minulého roku. Inzultácia. Tvrdšie tresty ako v minulom roku. Bodaj by aj nie. Zápas, ktorý sa vyvíjal na deľbu bodov sa skončil prísnymi trestami. To už nechválime. Nech by sa rozhodca dopustil akýchkoľvek chýb a nespravodlivostí, vynášať súdy na ihrisku sa jednoducho nepatrí a nesmie. Na to je orgán, ktorý túto súťaž riadi. Ak sa hráč na ihrisku nedokáže ovládať tak tam jednoducho nepatrí. Poškodil dobré meno klubu, obetavých funkcionárov, odradil sponzorov a udelil ranu mužstvu, ktoré sa bude ťažko v budúcich kolách spamätávať zo 6 mínusových bodov.

Z podkladov FK spracoval J. – gel

DORAST

Doterajšie výsledky :

Nálepkovo - Slovinky	6	:	2
Slovinky - Smižany	0	:	0
Markušovce - Slovinky	0	:	3
Slovinky - Helcmanovce	2	:	2
Margecany - Slovinky	3	:	0
Slovinky - Letanovce	1	:	2

ŽIACI

Doterajšie výsledky :

Odorín - Slovinky	3	:	3
Slovinky - Hrabušice	0	:	0
Slovinky - Markušovce	0	:	3
Domaňovce - Slovinky	10	:	0

V O L E J B A L

Niekoľko nadšencov tejto peknej kolektívnej hry vyvíja svoju činnosť aj v našej obci. Vďaka finančnej podpore obce sa môžeme zúčastňovať na rôznych turnajoch. Piaty rok reprezentujeme Slovinky na letnom turnaji UNESCO WORLD CUP na Pažici pri Spišskej kapitule. Je to dvojdňový turnaj za účasti družstiev zo Slovenska a Čiech. Na pozvanie Markušoviec a Švedlára, kde sa konajú turnaje o Pohár starostu obce, sa snažíme podávať vždy najlepší výkon. Celý rok sa na tieto turnaje pripravujeme na tréningoch v ZŠ Slovinky. Uvítame každého nádejného volejbalistu vždy v piatok o 19.00 hod. v telocvični .Príďte a uvidíte, že volejbal je pekná kolektívna hra, v ktorej si rozhýbete celé telo a zároveň sa výborne zabavíte vo veselom kolektíve.

Viera Jendruchová

Fotografia zľava hore: Marek Perháč, Jana Argalášová, Marián Mních, Viera Jendruchová, Ľubo Guspan, Jozef Pačan, Štefan Mních a Peter Perháč.

ZO ŽIVOTA ŠKOLSKÝCH ZARIADENÍ

ŠKOLSKÁ JEDÁLEŇ PRI MATERSKEJ ŠKOLE.
PRE OBOZNÁMENIE OBČANOV NAŠEJ OBCE O ČINNOSTI ŠKOLSKEJ JEDÁLNE PRI MATERSKEJ ŠKOLE SME POŽIADALI VEDÚCU ŠKOLSKEJ JEDÁLNE ANNU RYBÁROVÚ.

Školská jedáleň pri Materskej škole v Slovinkách sídli v budove materskej školy. Zabezpečuje stravovanie pre deti materskej a základnej školy. Od 1.7.2003 prešla školská jedáleň pod správu obce, ktorá je jej zriaďovateľom.

Vedúcou školskej jedálne je Anna RYBÁROVÁ.

V roku 1987 bola v bývalej akcii „Z“ postavená nová budova materskej školy. V roku 1994 bola vtedajším Okresným úradom v Spišskej Novej Vsi zrušená školská jedáleň pri základnej škole a ostala školská jedáleň pri materskej škole, ktorá zabezpečuje stravovanie ako sme už uviedli pre materskú ako aj základnú školu. V súčasnosti je v školskej jedálni zapísaných 185 stravníkov. V školskej jedálni sa môžu stravovať aj bývalí zamestnanci – dôchodcovia, ako aj ostatní obyvatelia obce so súhlasom zriaďovateľa, ktorí majú o stravovanie záujem.

Stravná jednotka pre deti materskej školy je 28.- Sk. V cene je zahrnutá desiata, obed a olovrant. Stravná jednotka pre deti základnej školy – prvý stupeň je to 23.- Sk a pre druhý stupeň

25.- Sk. V tejto cene obeda, ktorý pozostáva z polievky a hlavného jedla je aj pitný režim – nápoje – čaj, mlieko, kakao. Stravníci dostávajú k obedu aj ovocie, koláče a šaláty vyrobené v školskej kuchyni. Stravná jednotka pre dôchodcov je 32.-Sk a pre ostatných stravníkov, obyvateľov obce je to 52.-Sk.

V školskej jedálni sa stravujú aj deti v hmotnej núdzi, nielen z radov Rómov. S počiatku boli s nimi problémy so stolovaním. Nepoznali príbor ani rozlíšiť plytký tanier od hlbokého, postupne sa všetko naučili.

Stravu v školskej kuchyni pripravujú, Anna Hausová – hlavná kuchárka, Lenka Mihaliková – kuchárka, Jana Peklanská – pomocná kuchárka. Strava v školskej jedálni sa podáva na troch miestach. Na prízemí pre deti materskej školy z „malej“ triedy, na poschodí pre deti z „veľkej“ triedy. V jedálni sa stravujú deti zo základnej školy. Vítam spoluprácu pedagógov zo základnej školy, ktorí majú v jedálni dozor, čím pomáhajú vytvárať kľud a pohodu pri stolovaní.

Najobľúbenejším jedlom detí sú halušky so syrom, parené buchty, šišky, a rezne z hydiny a z bravčoviny.

Rozpočet školskej jedálne pokrýva základné potreby – mzdy, odvody, opravy a revízie. Pomáhajú nám financie získané zo stravovania dôchodcov a cudzích stravníkov. Tieto financie využívame na nákup a doplnenie inventáru školskej jedálne a kuchyne.

V tomto školskom roku by sme chceli v spolupráci s obcou vymeniť už nevyhovujúcu podlahovú krytinu v jedálni, aby sa vytvorilo pre deti a žiakov príjemnejšie prostredie.

Za dobrú doterajšiu spoluprácu sa chcem poďakovať starostovi obce Michalovi Pačanovi, ako aj ostatným zamestnancom obce a poslancom obecného zastupiteľstva za pomoc a spoluprácu, ktorú poskytujú školskej jedálni.

A čo na záver ?

Prajeme si, aby sa v našej kuchyni dobre a chutne varilo a aby všetkým našim stravníkom v našej školskej jedálni chutilo.

Anna R y b á r o v á
Vedúca školskej jedálne pri
Materskej škole v Slovinkách

RECEPTÁR

RECEPT
Slovinské pražené rebrá
Mária Ďorková

Vyrostla lem na vyšnim koncu. Prežila lem tam veselo a radostno detstvo. Jak difča sobi pamjatam, že byvali v jednym domi sedemnac ľudi, z toho tri gazdini. Pred hodami, keď sme zabili sviňu, ktorá mala sto alebo stodvaceť kila (to už bula barz veľka), šitki sme se radovali, že budu rebra i holubky.

Postup:

Hudeny rebra porubeme na väčši falatky, keď su barz slany, namočime ich do ľitnej vody z večera do rána. Vodu zlijeme.

Do väčšej šerpjinky dame 2 polifkovi lošky domacoho šmaľcu. Pokrajeme na dr'ubno cebuľu, keď cebuľa dostane ružofkastu farbu, pridame rebra naj se popraža. Ešči pudlijeme s 3 deci ľitnej vody a na kraju peca dusime do mäkka. Keď kus'ky vychoďa nam z rebruch, su rebra hotovy.

Dobrú chuť!

ZASMEJME SA

- Mišo, požičaj sto korún, zajtra mám výplatu.
- Neskoro Ďuro, ja som mal včera.

* * *

- Pán učiteľ, prečo ste dali nášmu Ďurovi päťku zo zemepisu?
- Pretože hľadal Rimavskú Sobotu v kalendári.

* * *

- Pán doktor, - pýta sa pani Danica, koľko by stála plastická operácia na tvári ?
- Desaťtisíc korún.
- A lacnejšie by sa to nedalo ?
- Ale áno, rozbehnite sa a vrazte tvárou do stromu.

* * *

- Jeden vojak sa pýta druhého.
- Z domu ti píšu ?
- Ani korunu .

* * *

- Pozri sa na toho Koperdáka, každú sobotu nosí svojej žene kvety.
- Ale na hrob, Marienka moja, na hrob.

* * *

- Totálne opitý chlap leží na asfaltke. Zrazu mu zazvoní mobil.
- Áno drahá. O chvíľu prídem. Už desať minút som na ceste.

UZÁVIERKA NAJBLIŽŠIEHO ČÍSLA JE 9. DECEMBRA 2005

Slovinský občasník - Vydáva: Obec Slovinky – **Adresa administrácie:** Obecný úrad Slovinky č . 30 – **Redakčná rada:** Michal Pačan, Ing. Anna Krajňáková, Gabriela Kopnická, Mgr. Mária Mníchová - **Redaktor:** Ing. Jozef Fajgel - **Vydanie:** v roku 2005 – 4x – **Náklad:** 500 kusov – **Príspevky:** Zasielajte na adresu administrácie. **Vydávanie povolené:** Ministerstvom kultúry SR - **Registračné číslo:** RP-110/2005 **Tlač:** Tlačiareň Sedlák s.r.o. **Grafika**: VARIA-S, Spišská Nová Ves. Redakčná rada si vyhradzuje právo krátenia a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciame.

SLOVINKA „30“ ROČNÁ

Tridsaťročná Slovinčanka je mladá žena v najlepšom „rozpuku“ svojho života.

A čo tridsaťročná folklórna skupina ?

Pani Helena Marschalová ako predsedníčka Slovenského zväzu žien v Slovinkách, spolu s ďalšími obetavými ženami pred tridsiatimi rokmi netušili, aké životodárne semienko folklórnej tradície zasievajú.

Bolo to koncom roku 1975, keď pod patronátom Okresného výboru Slovenského zväzu žien v Spišskej Novej Vsi bola založená folklórna skupina SLOVINKA.

V roku 1976 prešla folklórna skupina pod Závodný klub ROH v Slovinkách, pod patronátom, ktorého účinkovala až do roku 1989.

Pre úplnosť histórie folklóru v Slovinkách je potrebné však uviesť, že už v roku 1959 z vlastného popudu a pre radosť zo spevu a tanca účinkovala folklórna skupina pod vedením Boženy Židekovej. Táto folklórna skupina sa so scénickým pásmom „CHOROVODY“ zúčastnila rôznych kultúrnych podujatí po okolí. Dva krát vystupovali aj v Strážnici.

Pri obvyklom pohybe v súbore, časom prešli členovia tohto „súboru bez mena“ do novo vznikajúcej SLOVINKY.

Medzi zakladajúce členky v roku 1975 patrili: Helena Nemčíková, Anna Mníchová rod. Bodnárová, Mária Pačanová rod. Bodnárová, Mária Varechová, Mária Ďorková rod. Fottová, Anna Mižikárová, Anna Stahovcová, Anna Ďorková rod. Marasová, Anna Huďová, Anna Dejmutová, Anna Marschalová, Anna Perháčová, Anna Čipkárová, Anna Nemčíková, Mária Ďorková .

V úplných začiatkoch folklórna skupina vystupovala bez hudobného doprovodu, neskôr s doprovodom harmoniky.

Helena Marschalová viedla folklórnu skupinu do roku 1980.

V rokoch 1981 - 1983 viedli skupinu Juraj Mižikar a Ivan Novotný.

V rokoch 1984 – 1985 boli rokmi najväčšieho útlmu folklórnej skupiny, kedy bola skupina bez vedúceho. V roku 1986 prevzala vedenie súboru Elena Perháčová, ktorá s výnimkou rokov 1990 – 1993 vedie súbor do dnes.

V rokoch 1990 – 1993 viedli folklórnu skupinu Mária Pačanová a Viera Mižikárová.

Najväčší počet členov mala folklórna skupina v rokoch 1988 - 1989, keď v nej aktívne vystupovalo 20 žien a 9 mužov.

Folklórna skupina účinkovala v obci pri oslavách Dňa Baníkov, MDŽ, rôznych štátnych a neskôr aj nábožen-ských sviatkoch a akciách, pri životných jubileách občanov, ako aj pri iných príležitostiach.

Folklórna skupina účinkovala aj s dychovou hudbou, s ktorou nahrala niekoľko piesni a účinkovala aj pri jej 75. výročí v roku 1987.

Na prelome rokov 1988 – 1989 nacvičila celovečerný program s ktorým vystúpila doma aj na Spiši.

Za svojho pôsobenia účinkovala folklórna skupina v súťaži „Štvorlístok“, na okresných slávnostiach „Spevu a tanca“,

„Spišskom folklórnom lete“ ako aj iných súťažiach.

Od roku 1987 vystupuje pravidelne na „Slávnostiach Rusínov - Ukrajincov“ vo Svidníku. Od roku 1991 sa ženská spevácka zložka zúčastňuje každoročne na súťažných prehliadkach skupinového spevu v Kamienke.

V roku 1998 účinkovala folklórna skupina na celoslovenských folklórnych slávnostiach spevu a tanca vo Východnej.

ku 1993 a 1994 na oblastnej súťažnej prehliadke spevu „Makovická struna“ obsadila vo svojej kategórii 1. miesto v oboch ročníkoch. Táto najstaršia členka mala veľké úspechy aj ako ľudová rozprávačka vtipov a veselých príhod zo života, a tým bola známa aj v širokom okolí.

Tohto roku nakrútili pracovníci národného kultúrneho centra niekoľko tancov z našej obce v rámci predstavenia sa regiónu Spiš.

XI. ročník folklórnych slávnosti TITILOMBOM, tak ako píšeme na inom mieste sa niesol v znamení osláv tohto výročia.

Záverom vyslovujeme presvedčenie, že semienko ľudového folklóru zasiate pred 30. rokmi bolo zasiate s láskou a obetavosťou do

nočka“. O osud folklóru na Slovinkách nemusíme mať obavy.

Tridsaťročnej mladej žene želáme obyčajne do budúcnosti veľa zdravia, šťastia, lásky, aby bola ľúbená a milovaná a čo zaželať tridsať ročnej folklórnej skupine? Určite sa zhodneme, že to isté.

dobre pripravenej úrodnej pôdy o čom svedčí aj terajší stav ako aj veľmi dobrá práca s mládežníckou folklórnou skupinou „Slovi-

Z archívnych materiálov spracoval J.-gel

Zúčastnila sa aj na rozhlasových a televíznych reláciach „Hľadáme nové talenty“, „Selo hraje i spivaje“.

V roku 1997 folklórna skupina vystupovala v rozhlase aj v televízii v reláciach „Nedeľa v klube“ a „Od nás – pre Vás“.

Medzi úspechy počas celého obdobia účinkovania patrí aj 1. miesto v rozhlasovej súťaži „Hľadáme talenty“, a 1. miesto ženskej speváckej skupiny na okresnej prehliadke v Margecanoch v roku 1988.

Popri spomínaných úspechoch nemôžeme zabudnúť ani na sólistku Annu Dejmutovú, ktorá v roku 1988 v okresnej súťaži sólistov spevákov obsadila 1. miesto. V ro-

P R E D S T A V U J Ú S A

KYNOLOGICKÝ KLUB SLOVINKY

Náš kynologický klub v Slovinkách vznikol v roku 1987. Skupina nadšencov, ktorým učaroval život v prírode a zvlášť najvernejší štvornohý priateľ človeka združený okolo Rudolfa Vereša založila kynologický klub v Slovinkách. Medzi zakladajúcich členov treba spomenúť aj Ladislava Fryca ml. a Jána Stanu. Náš kynologicky klub vtedy pôsobil pod miestnou organizáciou Zväzarmu. V roku 1984 mal náš klub 13 aktívnych členov. Pre nášho koníčka sme našli podporu aj v našich rodinách, ba často nám v samotných začiatkoch pomáhali aj naše manželky. Všetci sme mali vlastných psov. Dodnes si veľmi rád spomínam na nášho „Bojara“, nemeckého vlčiaka s „papierami“ – rodokmeňom, ktorý bol úspešný na usporadúvaných krajských výstavách v tomto období.

Začínali sme na pľaci „Pod hruškou“, kde sme si brigádnicky vybudovali „cvičák“ pre našich miláčikov. Tento priestor bol pomerne stiesnený a uvažovalo sa na ňom s výstavbou čističky odpadových vôd pre Železorudné bane, a preto sme museli tento priestor opustiť.

Vďaka pochopeniu vtedajšieho vedenia Železorudných baní ako aj funkcionárov KSS a odborov, Jána Kokavca, Rudolfa Varechu, Ing. Pavla Horvátha a niektorých ďalších sme dostali do užívania staré odkalisko „Bodnarec“, kde sme na vlastné náklady upravovali mechanizmami terén a odpracovali nespočetné množstvo brigádnických hodín. Za pomoci vtedajšieho OV Zväzarmu, vedenia Železorudných baní sa nám podarilo získať drevený objekt, ktorý po oprave a úpravách slúži do dnes ako hospodárska základňa.

Postupne sa areál zatrávňoval, oplocoval, postavili sa prekážkové dráhy a prvky na prevádzanie výcviku psov. Toto obdobie považujeme za najaktívnejšie v celej našej histórii.

Ako to už v živote chodí po rokoch nadšenia prišlo aj obdobie stagnácie v 90. rokoch. Mládež začala nachádzať ľahší spôsob trávenia voľného času pri pive, alebo na diskotékach, a tak ranné nedeľné vstávania na brigády, alebo na cvičenia sa dostali do úzadia. “Zdravé jadro“ ako sa zvykne hovoriť však stále zostávalo .

Počas celej našej činnosti si ozaj vzorne vedieme našu kroniku /mal som ju možnosť vidieť – ozaj vzorne, poznámka redaktora/, svoju činnosť prezentujeme aj vo výstavnej vitrínke v Krompachoch na Hlavnej ul. Privítame medzi sebou každého, kto má rád prírodu, zvieratá, zvlášť psov, kto sa podriadi nášmu režimu a kto si najmä chce vycvičiť svojho miláčika, aby z toho mali dobrý pocit a úžitok majiteľ a jeho verný druh.

V časoch najväčšieho rozvoja nášho klubu „za starých dobrých čias“ sme sa zúčastňovali v rámci Spišskej ligy pretekov podľa skúšky SVV 1 – čo znamenalo disciplíny - STOPA – POSLUŠNOSŤ – OBRANA, kde sme dosahovali primerané úspechy.

Naši členovia mali dobrú spoluprácu s políciami v Krompachoch, pomáhali pri strážení úrody na poliach ako aj v iných strážnych službách.

Vlastnú chovnú stanicu náš klub nemal, ale naši členovia ich dodnes majú a to Dušan Tkáč a Miloš Kohler v Kolinovciach.

V posledných rokoch nastal u kynológov útlm. Zrušené boli kluby v Sp. Novej Vsi a v Spišskom Podhradí, takže sme pravdepodobne posledný kynologický klub na Spiši. V súčasnosti medzi najaktívnejších členov patria Štefan Lučanský, Dušan Tkáč, Jozef Žec, Ladislav Daniš, Marcel Križ.

V závere by som chcel ponúknuť členstvo v našom klube novým nadšencom a zároveň poďakovať pánu starostovi a poslancom obecného zastupiteľstva za pomoc, ktorou uľahčujú našu činnosť.

Z rozprávania Rudolfa Vereša, podkladov kroniky spracoval Ing. Jozef Fajgel

Poznámka redaktora: V „Programe hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Slovinky“ sa v rámci strategických cieľov – Starostlivosť o životné prostredie a Rozvoj cestovného ruchu počíta so zveľadením aj kynologického areálu ako miestnej oddychovej lokality.

N A S L O V Í Č K O

V pravidelnej rubrike „Na slovíčko“ sme pre septembrové číslo požiadali o rozhovor Ing. Jozefa Mnícha, vedúceho úseku Slovinky, štátneho podniku Rudné Bane Banská Bystrica – strediska Spišská Nová Ves..

1/ Ako je všeobecne známe 30. júna 1993 bol vyťažený posledný banský vozík medenej rudy. Skončila sa dejinná epocha ťažby rúd v Slovinkách, čo nasledovalo potom ?

Železorudné bane š.p. sa rozdelili na ŽELBA š.p. a BANE š.p. Neskôr sa BANE š.p. pretransformovali na BANE š.p. v likvidácii a Rudné bane š.p. Banská Bystrica – ktorý zabezpečoval útlmový program v Slovinkách, ale aj v Smolníku, v Liptove na Dúbrave a v Pezinku. V letných mesiacoch to boli rekultivácie starých banských záťaží, háld, odkalísk a v zime likvidácia banských diel v podzemí.

2. Čo ste za obdobie od ukončenia ťažby v Slovinkách urobili ?

Na Slovinkách boli zrekultivované oblasti v Kostolnej doline a halda pri píle. Ďalšou našou úlohou bolo likvidovať banské diela v podzemí, Z vyťaženosti strojov, a materiálov bolo toto všetko potrebné speňažiť a postupne uspokojovať veriteľov..

Tak sa zlikvidovala „Dorotea“. Podzemie je zatopené do hĺbky 400m. Spodné vody sú vypúšťané dedičnou štôlňou „Alžbeta“ do Slovinského potoka.

3. Ľudí zaujíma čo sa v podzemí deje. Nehrozí voľajaké nebezpečenstvo pre ľudí ?

Môžem všetkých ubezpečiť, že žiadna havária nebodaj nešťastie nehrozí. Toto dielo je monitorované technicky, geologicky ako aj chemizmus vytekajúcich vôd.

4. Koľko zamestnancov pracuje na úseku v Slovinkách?

V súčasnosti pracuje 15 zamestnancov. Máme k dispozícii budovu bývalej záchrannej služby, všetko ostatné, celý bývalý areál ŽB je majetkom I. Rudohorskej investičnej spoločnosti.

5. Aké práce a dokedy budú ešte pokračovať ?

Program likvidácie počíta s prácami do roku 2008. Uvažovaná myšlienka z PHSR o využití časti nazaplaveného diela by mohla byť využitá na sprístupnenie banských chodieb pre atraktívny cestovný ruch.

Za rozhovor ďakuje Ing. Jozef Fajgel

R E K L A M A

P O Ď A K O V A N I E

Rodina Trojanova ďakuje za prejavenie sústrasti a kvetinové dary na poslednej rozlúčke s nebohým JOZEFOM TROJANOM. Taktiež ďakujeme duchovnému otcovi za dôstojný cirkevný obrad.

Synovia Jozef, Peter a Miroslava

ZO ŽIVOTA CIRKVÍ

Cyrilometodským odkazom prispieť k rozvoju Európy.

Pred dvadsiatimi rokmi 2. júna 1985 pápež Ján Pavol II. daroval Cirkvi encykliku Slavorum apostoli (Apoštoli Slovanov). Napísal ju na pamiatku evanjelizačného diela svätých Cyrila a Metoda po jedenástich storočiach od blaženej smrti sv. Metoda. Encyklikou chcel nielen oživiť spomienku na obrovské dielo, aké dvaja svätí solúnski bratia na poli evanjelizácie vykonali, ale aj podnietiť všetkých ľudí dobrej vôle, ktorým leží na srdci dobro, svornosť a jednota Európy, aby zveľaďo- vali ekumenický odkaz prameniaci z ich apoštolského diela.

Ján Pavol II. definuje **Cyrila a Metoda ako hlásateľov evanjelia v časti Európy Veľká Morava**. Nazval ich majstrami, učiteľmi a pokračovateľmi apoštola Petra, ohnivkami, akýmsi duchovným mostom medzi východnou a západnou tradíciou a tiež **východiskovým bodom v úsilí o dosiahnutie viditeľnej jednoty v spoločenstve starobylých a mladých kresťanských cirkví**. Význam aj zmysel kresťanstva naši predkovia už dávno zhrnuli do pojmu dedičstvo otcov, čiže do cyrilo-metodského kultu, ktorý nikdy neprestal žiť v našich kresťanských a národných dejinách, ale prejavoval sa ako sila živej viery, udržiavajúca nás v ťažkých časoch našich dejinných osudov.

Aj v najťažších dobách sa cyrilo-metodský kult na Slovensku nielen zachoval, ale ako hovorí kardinál *Jozef Tomko*, „**bol aj ohňom, čo tlel pod popolom na spálenisku zanechanom vpádmi, plenmi a inými skúškami**".

Naozaj, cyrilo-metodská idea bola po celé stáročia neoddeliteľnou súčasťou našich dejín, upevňovala našu jednotu s Rímom a prehlbovala aj povedomie vlastných dejinných osudov. Popri prejavoch vďačnosti a hrdosti na tieto hodnoty musíme uznať, že historický „Metodov boj" sme na Slovensku nevyhrali dosiaľ, aj keď sme si spolu s *Milanom Rúfusom* vedomí, že v tejto „**soli slovenského chleba... po prvý raz sme zrkadlili seba**". Predsa však: Zrkadlíme ho naozaj a opravdivo? Na sklonku roka 1999 prebehla v tlači informácia o výsledkoch verejnej mienky, v ktorom sa pýtali respondentov, čo je v živote najdôležitejšie. Tento zvláštny súboj preferencií vyhrali s náskokom dvoch percent - peniaze. Boh sa ocitol až na druhom mieste(!). Akoby sme zabudli, že aj v pozadí dobier potrebných pre pozemský život stojí Boh. Nehovoriac o hodnotách večných. Ak na najvyšší stupeň hierarchického rebríčka, či už osobného, alebo spoločenského, postavíme kohokoľvek či čokoľvek okrem Boha, čo môžeme očakávať?

Cyrilo-metodská úcta je hodnota, ku ktorej by sme sa mali v správnej podobe vrátiť ako k fundamentu. Povzbudením nech sú pre nás slová *Svätého Otca Jána Pavla II*. na národnej púti Slovákov 9. novembra 1996: „**Slovensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobre si to uvedomte! Je povolané ponúknuť svoj veľmi významný príspevok k pravému pokroku európskeho kontinentu svojimi tradíciami a kultúrou, svojimi mučeníkmi a vyznávačmi, ako aj živými silami svojich generácií**."

Svoju vďaku za dar viery sme prejavili slávnostnou sv. omšou 5. júla 2005 na Slovinkách. Slávnostný celebrant a kazateľ Mgr. Ing. Peter Lešňovský, novokňaz z Istebného na Orave, teraz kaplán v Poprade.

Na stavbe Európy je časť muriva aj naša - slovanská. Dejinná skutočnosť je pre nás učiteľkou života, ktorá nás pozýva, aby sme do budúcnosti pozerali s nádejou viery. Kiež nám sv. Cyril a sv. Metod - muži silní vo viere, nádeji a láske, ktorí hlásali našim otcom Božiu spásu a jeho pokoj a tak začali budovať civilizáciu lásky -, pomáhajú svojím príkladom a orodovaním!

Mgr. ThLic. Štefan Kosturko
dekan- farár

DNES PREDSTAVUJEME

Jednou z najvýznamnejších osobností folklóru na Slovinkách bola zakladajúca členka folklórnej skupiny Slovinka, speváčka, sólistka, ľudová rozprávačka Anna Dejmutová.

Keď sme ju zastihli, zdalo sa, že je milo prekvapená, aj keď vedela o našej návšteve.

Jednoduchý domček na začiatku Kostolnej doliny už pamätá voľajaký ten rok.

A čo povedala o sebe keď sa trocha zkoncentrovala. „Som po mozgovej príhode, tak mi to trocha trvá kým sa sústredím".

„Som rodenou slovinčankou. Aj moji rodičia. Narodila som sa pred vyše sedemdesiatimi troma rokmi. Doma nás bolo troje dievčat. Otec baník, matka bola doma, trápila sa s troma deťmi a malým gazdovstvom".

Rada si spomínam na mladé roky. Zdá sa mi, že sme žili na „Sele" veselšie.

Učarovala mi hudba, spev a „rečnenie". Veľmi rada som chodievala za kultúrou. Deti odrastali, žiaľ ani jedno sa nevydalo mojou cestou. Manžel mal koníčka poľovníctvo a ja som sa vyžívala vo folklóre.

Radi sme vystupovali v Slovinke, ja som sa však aj sama zúčastňovala sólového spevu aj s vtipmi a historkami zo života ľudí obveseľujúc ľudí široko - ďaleko po okolí. „Teta Hanička zo Slovinok". Pred vystúpeniami som sa vždy poctivo pripravovala doma. Aj pri varení som si nahlas opakovala vtipy, z čoho sa mi doma deti a muž vysmievali. Ja som sa však musela počuť.

Druhou mojou vášňou bola technika, stroje, auta. Jeden rok som aj fárala, robila som v bani pri ťažnom stroji na úpadnici v bani Alžbeta. Obsluhovala som aj „Šalu". Najdlhšie som robila šoférku na multikare. Ľudia zo Sloviniek, ale aj z Krompách a blízkeho okolia ma poznali aj ako motoristku v „kidľoch na pionierke". Mala som „vodičák" „C" aj na nákladné auto. Keď som prišla na skúšky na „vodičák" – komisár čo prišiel- vraví: „ A vy cetuš po co sce prišli". Keď som mala viacej bodov ako niektorí chlapi, zmenil svoj názor.

Z nesmierneho množstva vtipov a hovoreného slova na rozlúčku nášho milého stretnutia nám povedala tento:

„V kasárňach sa rozšíril týfus. Oficieri nevedeli čo s tým. Hlavný doktor nariadil piť kozie mlieko. Nakúpili teda do kasárni kozy. Dali nastúpiť vojakov, každý dostal jednu. Veliteľ zavelil: „Vojaci!, všetci ľahnúť pod kozu, cicnúť mlieko a prehltnúť ho." Veliteľ si všimol, že cigán Dežo nepolykal, ale vypľúval. Vojak Pokuta :"Prečo vypľúvate mlieko"? Ta, ta, ta pán veliteľ, keď mne še ušol cap.

Slova rozlúčky, želanie zdravia, ktoré ma pani Dejmutová trocha podlomené. Pri celom stretnutí a rozhovore vyžarovala z nej taká zvláštna charizma, radosť z toho čo v živote, v rodine, v práci či vo voľných chvíľach prežila.

Všetko dobré „Tetko" Dejmutová.

Z rozprávania pani Anny Dejmutovej
zápisal Ing. Jozef Fajgel